

de faa at se, at det er en af de skønneste Pletter, vi har i København. Men naar de saa undersøger, hvad der ligger der, vil de sikkert ogsaa komme til den Erkendelse, at det ikke burde findes her, men fjernes saa snart som muligt. Jeg vil ogsaa bede dem kigge indenfor i Laboratoriet og se paa noget af det, der er opmagasineret der.

Naar jeg bad om Ordet, var det nærmest for at rette en Henstilling til den højtærede Forsvarsminister eller rettere fremkomme med en Oplysning. Da vi sad i Militærkommissionen, forhandlede vi om Frigivelse af Strandvejen, der løber derude mod Øst, og under disse Forhandlinger lykkedes det os at komme til en Overenskomst om, at Strandvejen blev frigivet fra Kløvermarksvej ud efter til Øresundsvej. Den anden Strækning, fra Øresundsvejen til Kastrup, var allerede ved Forhandling med den radikale Forsvarsminister i 1909 blevet frigivet. Under denne Forhandling fremhævede jeg, at vi ogsaa burde have fri Adgang fra Prinsessegades Forlængelse ud til Strandvejen ad den saakaldte Refshaleøvejen. Jeg hævdede, at der ikke var nogen Grund til at holde denne Vej lukket for offentlig Færd, thi allerede nu vandrer tusinde Mennesker hver Dag ad den ud til Refshaleøen, og hvorfor i al Verden saa lukke den for andre Mennesker? Jeg krævede kun, at der skulde være Adgang for spadserende og Cyklister. Der blev fra Marineministeriets Side hævdet, at saa let lod det sig ikke ordne, der var forskellige Ting, der skulde forhandles om, saaledes Vejspørgsmaalet, der skulde forhandles med Havnevesenets o. s. v., og det blev fremhævet, at det var farligt at have aabnet om Aftenen, fordi der kunde opholde sig uheldige Elementer paa den smukke Vold, der ligger der. Det blev ogsaa fremhævet, at der var en Toldvagt midt ude paa Refshaleøvejen. Det blev imidlertid lovet, at man skulde undersøge Sagen og forhandle videre. Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke denne Udtalelse om Volden, thi enhver, der betaler 3 Kr. om Aaret for et Kort, kan komme ind, og saa er der altsaa ingen Fare paa Færde. Men naar man kan faa Lov at spadserer der, naar man betaler de 3 Kr., saa bliver Faren ikke større, fordi Folk i Almindelighed faar Lov til det. Og hvis man endelig er bange for Voldens Skyld, er der jo en Port ude ved Strandvejen og en Port der, hvor nu Vagten sidder, midt paa Vejen, og disse Porte

kan man lukke, ligesom man lukker Portene i et Anlæg Morgen og Aften, saasiker der ingen Ulykke. Jeg kan heller ikke se, at det, at man gav Vejen fri for spadserende og cyklende, skulde slide saa forfærdeligt paa denne Vej. Jeg tror, at hvis der er en god Villie til Stede, kan man ganske rolig lukke Vejen op. Al den Ængstelse, der var for at lukke den anden Vej op, har man ikke følt det allerfjerneste til sidste Sommer, da den blev lukket op. Ja, man har endogsaa henstillet til Københavns Kommune at overtage Vejen som offentlig. Der er ingen Fare, det kan man ogsaa gøre her. Men, som sagt, det blev lovet, at disse Forhandlinger skulde blive ført, og disse Meddelelser gik fra Militærkommissionen til Finansudvalget. Jeg ved nu ikke, om der har været ført nogen Forhandling siden desangaaende, men har der ikke været ført nogen Forhandling, vil jeg henstille til Ministeren at gøre det, som adskillige Ministre har gjort. Da Hørup i sin Tid blev Minister, aabnede han den Port ind til Kongens Have ved Gothersgade, som i mange Aar havde været stængt. Der skete ingen Ulykke derved, Folk var tilfredse og glade derfor. Den radikale Landbrugsminister aabnede Kongelunden, som havde været afspærret i mange Aar. Man kunde spadserer paa en sandet Strandvej, naar man kom derop, men at komme ind i Skoven var ikke tilladt. Den nævnte Minister arbejdede paa at faa den givet fri, og man kan nu færdes i Skoven deroppe. Den nuværende Forsvarsministers Forgænger gav som noget af det sidste, han var med til — jeg forhandlede med ham om det den Gang —, det Stykke Strandvej fra Kløvermarksvej ud til Øresundsvej fri. Og, som nævnt før, i 1919 var den radikale Minister, som vi havde den Gang, med til at give det andet Stykke fri. Nu siger jeg til den ærede nuværende Forsvarsminister: vær nu ogsaa med i denne Gerning, gaa ud og se paa det, saa er jeg overbevist om, at Ministeren vil erkende, at der er ingen Fare ved at lukke den Vej op. Og jeg vil sige til Ministeren, at hvis det sker, vil mange, særlig paa Christianshavn og i Sundbyerne, takke Ministeren derfor, men ogsaa mange Københavnerer herindefra, thi saa vil der blive en Promenade derud ad, særlig om Sommeren. Til Trods for, at Vejret var slet sidste Sommer, og Vinteren har været haard i Aar, kan man, enten det er Sommer eller Vinter, se Mennesker i Hundredja, i Tusindvis spadserer langs Strandbred-